

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorvm Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XVIII. Diuina in quosdam alios animaduersio, qui Nouitios à nostrâ Religione studuerunt auertere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

liber tertivs. 425 serèobiit, serò pertinaciam illam suam deplorans, qua suadenti Camillo vt in Religione perseueraret, auscultare noluit: atque etiam nostris, qui ipsi morienti auxilio accurterant, palàm confitens, iam se prædictam à
Camillo Dei punitionem reipsa experiri.

olim

cius

erici

mul-

cita-

Adnime

dem

amà

iffim i ela-

nille

ndiu ulum

tiam

ævlfuit:

xtreitaria

iliter

à Ca

s elt:

illus,

od bis

nam,

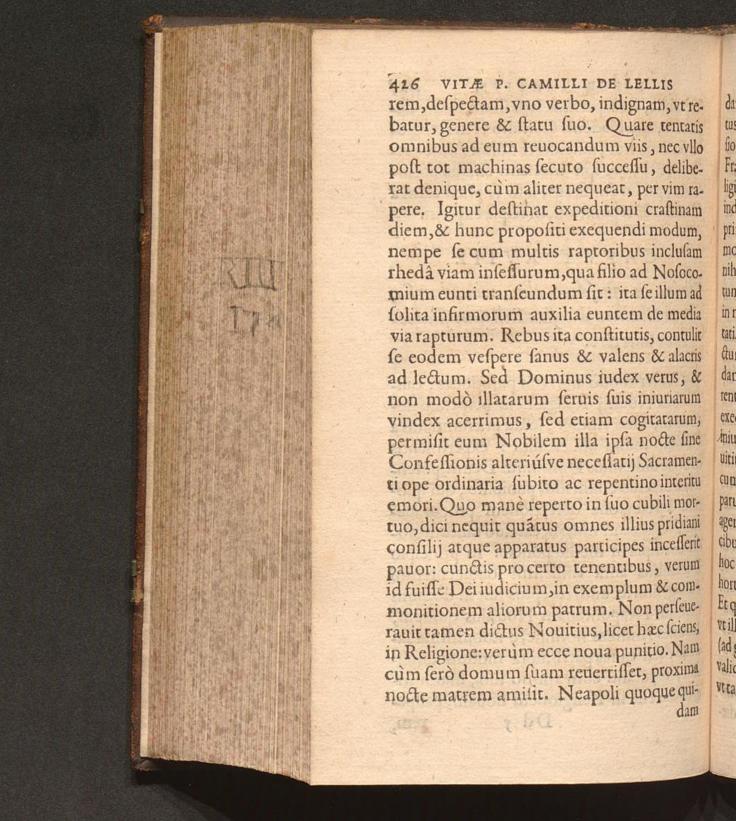
erem

n miferè

CAPVT XVIII.

Diuina in quosdam alios animaduersio, qui Nouitios à nostra Religione studuerunt auertere.

D Ræter modò narratas punitiones, qui-I bus Nouitij Religionem perperam deferentes, Deo vindice, iuxta prænuntiatas à Camillo minas afflicti funt: experimentis quoque didicimus Dominum Deum, potenti suo brachio etiam illos puniuisse, qui ipsorum à Religione defectionem procurauerunt. Quorum mihiliceat duo tantummodò exempla in medio ponere. In principio Decembris anni millesimi quingentesimi nonagesimi secundi receptus fuit in domum nostram Neapolitanam Nouitius quidam, loannes Andreas nomine, è nobilissima familia: sed ea res patri supra modum displicuit, reputanti cum animo suo, filium ingreffum esse in Religionem nouam, paupe-Dds

LIBER TERTIVS. dam Religiosorum Superior infelicem sorriwself finem, diuina, vti apparuit, animaduertatis sone, quod scilicet Nouitium quemdam, vllo Franciscum Antonium nomine, à nostra Religione alienasset. Hic Religiosum habitum n rainduerat magno patris dolore, eò quòd effet primogenitus. Postquam ergo pater omnemmouisset lapidé, vt eum retraheret ad seculu, nihilá; promouisser, tandem Româ mandaum obtinuir, vt educeretur è Religione, atq; in manus Nuntij Apostolici traderetur, volūtatis eius explorandæ gratia. Quod vt perfedumest, eum Nuntius ad principale quoddam Monasterium Neapoli (quod ex reuetentia reticeo) ablegauit, eius que Superiori ad exequendum iam dictum munus cotribuit, miungendo vt diebus aliquot no fineret Noutium cum nostris colloqui, nihiloq; magis cum parentibus. Verum Superior id totum paruiducens, ab ipfo primo vespere coepit agere vt cum suis loqueretur, immò cum illis cibum sumerer, cum illis dormitum iret:neq; hoc satis, sed ipsemet etiam diu noctus; eum hortari & sollicitare, vt rediret ad sæculum. Et quia cogitationes eius non eò tendebant tillum probaret, sed reuerà vt è Religione (ad gratificandum eius patri) extraheret, tam validi ac tam frequentes eius fuerut insultus, vitandem miser Nouitius, post decé dierum luctam,

tre-

libe-

nam

um,

ılam

OCO-

n ad

edia

tulit

acris

, &

rum

um,

fine

nen-

eritu

nor-

liani

Terit

rum

om-

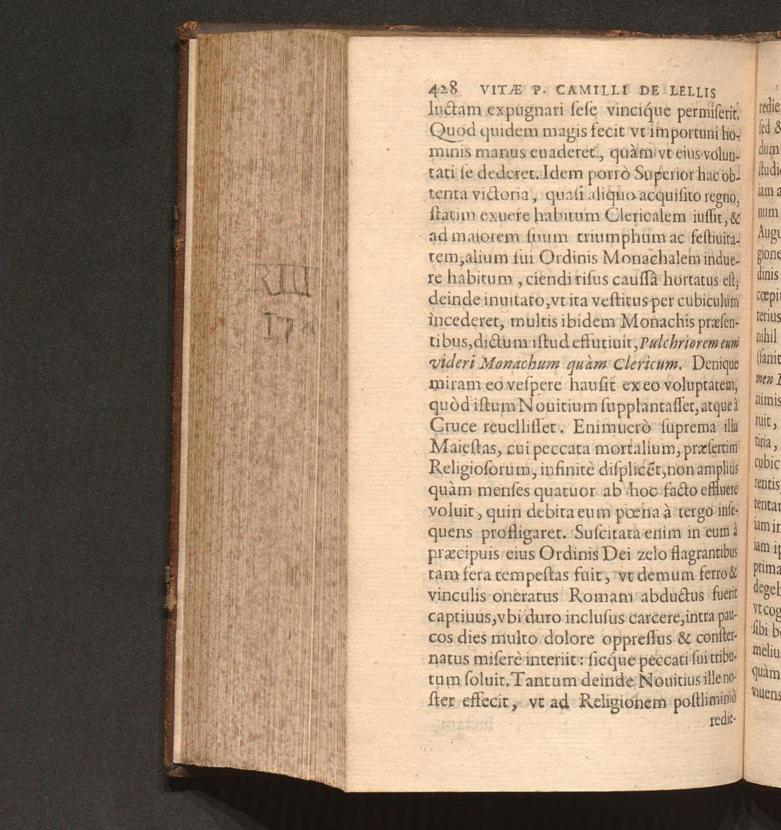
eue-

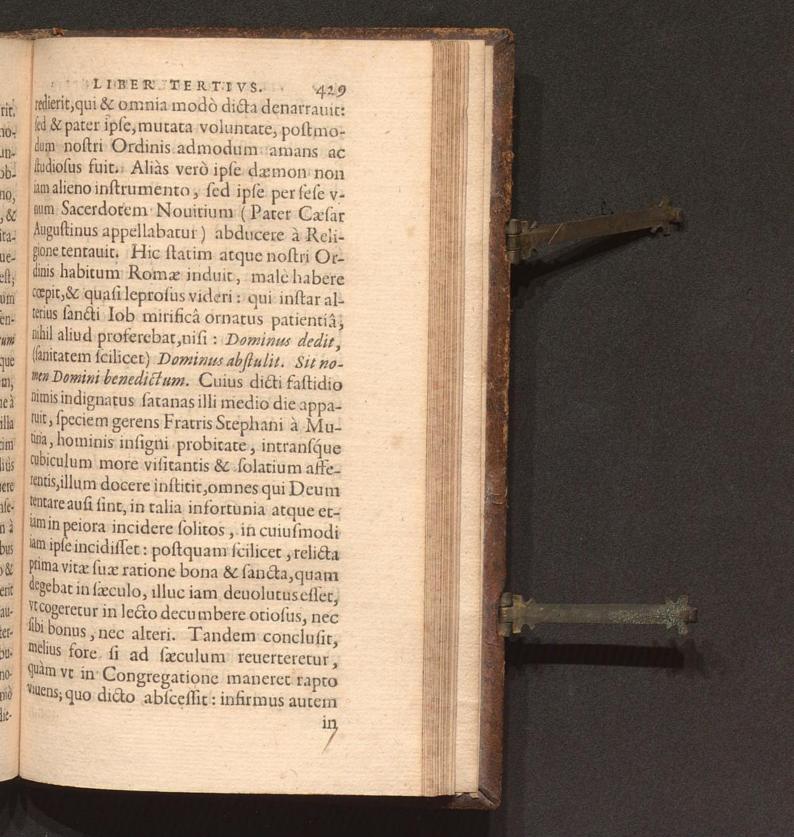
ens,

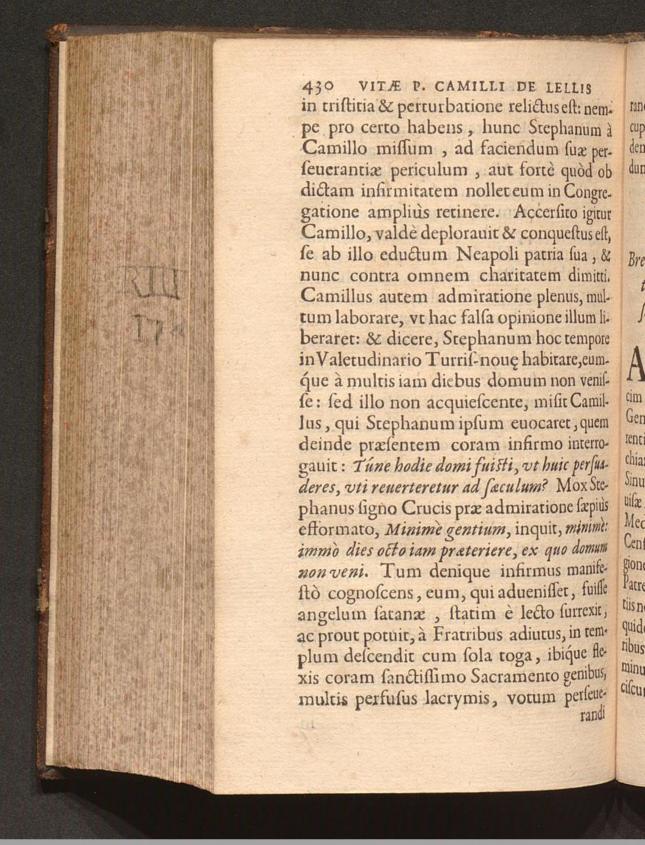
Jam

ima

quidam

Modi ac moriendi in Congregatione nuncupauit. Nec vanum votum fuit: siquidem paullò pòst in Congregatione admodum piè mortuus est.

em-

mà

per-

gitur

seft,

, &

mul-

n lipore

um-

enil-

mil-

uem

rro-

· fus-

Ste-

piùs

ime:

num

nife-

uisle

xit,

em-

Ae-

bus,

eueindi

CAPVT XIX.

Breuis declaratio status Religionis in morte Patris Camilli, eiusque effigies & statura.

Felici excessu P. Camilli sparsa erat & In fundata Religio in locis Italiæ sexdecim, Romæ scilicet, Neapoli, Mediolani, Genuæ, Bononiæ, Messanæ, Panormi, Flotentiæ, Ferrariæ, Mantuæ, Viterbi, Bocchianici, Teatex, Burgononi, Calatagironx, Sinuessa. Quæ domus in quinque erant diula Prouincias, Romanam, Neapolitanam, Mediolanensem, Bononiensem, & Siculam. Censebantur tum in viuis Professi in Religone circiter trecenti, mortuis ante ipsum Patrem nostrum tam Professis quam Nouitiisnon minus ducentis viginti, & omnibus quidem ferè ex assiduis circa infirmos labonbus. Inter quos vidit ipse migrantes ad Dominum, Bernardinum Nurcinum, P. Francilcum Prophetam, & Curtium Lodi, pri-